

[Albrechtsen]

Således er forslagene om, at der skulle gøres noget ved de tomme boliger i København, gang på gang blevet syltet under henvisning til, at der skulle foretages undersøgelser.

Nu er undersøgelserne – ifølge Politiken den 25. marts 1987 – afleveret til Boligministeriet. Københavns Kommune oplyser, at 1.400 boliger står tomme. De kan ikke alle uden videre indrettes til ekstraordinære ungdomsboliger og boliger til unge, der selv vil indrette sig på deres egne betingelser (BZ), men der er altså tomme boliger nok til straks at gå i gang. Det vidste vi nu godt i forvejen, men nu må alle undskyldninger for fortsat passivitet da endegyldigt være brugt op.

En konkret mulighed er at vedtage det forslag, VS fremsatte den 16. oktober 1986. Men der kan selvfølgelig også være andre muligheder. Blot folketingssamlingen ikke slutter, uden at der sker noget.

Svar (31/3 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det blev i dagspressen den 27. marts 1987 offentliggjort, at regeringen vil fremsætte et lovforslag om midlertidige boliger til unge.

Baggrunden for lovforslaget er regeringens ønske om i videst mulig udstrækning at udnytte det eksisterende boligpotentiale.

Efter forslaget skal ordningen styres af en fond, der ved hjælp af blandt andet de 5 mill. kr., som er afsat på finansloven for 1987, skal fremskaffe og formidle midlertidige boliger til unge.

Det kan ikke på forhånd endeligt fastlægges, hvilke ejendomme der kan komme på tale til anvendelse som midlertidige ungdomsboliger. Men man kan typisk tænke sig ejendomme, der står over for modernisering, men hvis fremtid på grund af f.eks. planlægningsmæssige forhold eller ejerens dispositioner endnu ikke er fastlagt.

Det kan også tænkes, at ejendomme omfattet af saneringsplaner eller byfornyelsesbeslutninger kan komme på tale. Det skal dog bemærkes, at sanerings- og byfornyelsesselskabernes administration af disse ejendomme i 1986 blev strammet op, således at genhusning og/eller tømning sker på det senest forsvarelige tidspunkt i processen, og i det omfang lejligheder alligevel – af planlægningsmæssige grunde – må stå tomme i en perio-

de, vil man søge disse lejligheder udlejet midlertidigt.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt komme nærmere ind på lovforslaget, da det jo inden længe kommer til behandling her i Tinget.

Spm. nr. S 938

Til *indenrigsministeren* (25/3 87) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilke skridt har ministeren som tilsynsmyndighed for Frederiksberg Kommune overvejet at iværksætte over for kommunens tilsidesættelse af byggelovens § 14 derved, at kommunen den 17. september 1986 demolede en ejendom, til trods for at der stadig boede tre familier i ejendommen, og at der på det pågældende tidspunkt befandt sig mindst ét barn i ejendommen?«

Begrundelse

Den 17. september 1986 påbegyndte Frederiksberg Kommune en demolering af ejendommen Vodroffsvej 12, til trods for at der stadig boede tre familier i ejendommen og der på det pågældende tidspunkt befandt sig mindst ét barn i ejendommen.

Frederiksbergs brandchef, Peter Koch, karakteriserede ødelæggelserne som uacceptable på grund af brandfaren, de medførte.

Ud fra en frygt for BZtelse af de tomme lejligheder (borgmester John Winther i Ekstra Bladet den 18. september 1986 og ejendomsudvalgets formand, Per B. Johansen, i B.T. den 18. september 1986) besluttede Frederiksberg Kommune at ødelægge disse.

Ejendommen, der som led i en større lokalplan var planlagt nedrevet og lejerne genhuset andetsteds, var endnu ikke rømmet, idet det endnu ikke havde været muligt for tre familier at flytte.

1 familie havde selv anskaffet sig en bolig, der dog endnu ikke var indflytningsklar.

1 familie var af Frederiksberg Kommune blevet genhuset, men den nye bolig var først indflytningsklar primo oktober.

1 familie havde endnu ikke skaffet sig en bolig og ej heller fået et for familien acceptabelt genhusningstilbud.

Frederiksberg Kommune var altså vel vidende om, at ejendommen endnu var beboet, hvilket kun understreges af, at kommunen